

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 4116

Doknr.
121960

Dato
02-09-2019

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 14. august 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 32 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 32:

"Vil ministeren oplyse, om et byrådsmedlem til enhver tid kan bruge sin initiativret i forhold til at få informationer om en sag og endvidere oplyse, hvilke muligheder medlemmet har, såfremt medlemmet ikke får den efterspurgte information eller f.eks. svar på sine spørgsmål?"

Svar:

1. For så vidt angår kommunalbestyrelsesmedlemmers mulighed for at bruge deres initiativret til at få informationer om en kommunal sag henvises til pkt. 4 i besvarelsen af spørgsmål nr. 31.

Som det fremgår det anførte sted, er det kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for at beslutte, om de oplysninger, som et medlem har anvendt sin initiativret til at rejse en sag om tilvejebringelse af, skal tilvejebringes. Baggrunden herfor er, at kommunalbestyrelsen er kommunens øverste ansvarlige myndighed. Det er således kommunalbestyrelsen, der som kommunens øverste organ er ansvarlig for kommunens forvaltning, herunder for anvendelsen af forvaltningens ressourcer. Kommunalbestyrelsens beslutning herom kan således ikke indbringes for andre.

2. I tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse i en kommunal sag, er kommunalbestyrelsen efter en kommunalretlig grundsætning forpligtet til at sørge for, at der foreligger det nødvendige oplysningsgrundlag, inden den træffer afgørelse. Spørgsmål om, hvorvidt der foreligger tilstrækkelige oplysninger i en sag, afgøres inden for vide rammer endeligt af kommunalbestyrelsen ved almindelig flertalsbeslutning. Officialprincippet indebærer således ikke, at det enkelte kommunalbestyrelsesmedlem kan kræve bestemte oplysninger tilvejebragt, inden der træffes afgørelse i en sag. Princippet fastsætter dog en ramme for kommunalbestyrelsens skøn over, hvilket oplysningsgrundlag det er nødvendigt at indhente.

Et medlem af kommunalbestyrelsen, der ikke mener, at det fornødne materiale eller de fornødne oplysninger til bedømmelse af en sag, der skal afgøres af kommunalbestyrelsen, foreligger, kan protestere imod, at kommunalbestyrelsen træffer beslutning i sagen på det foreliggende grundlag, og eventuelt fremsætte forslag om tilvejebringelse af yderligere oplysninger. Hvis en sådan protest ikke imødekommes, f.eks. fordi flertallet mener, at sagen er tilstrækkeligt oplyst, kan medlemmet stemme imod beslutningen i sagen eller undlade at stemme med den begrundelse, at sagen ikke er til-

strækkeligt oplyst, samt forlange at få tilført beslutningsprotokollen en bemærkning herom.

3. Det kommunale tilsyn vil efter omstændighederne kunne tage stilling til spørgsmål om, hvorvidt kommunalbestyrelsen har opfyldt sin pligt til at sørge for, at der foreligger det nødvendige oplysningsgrundlag for en afgørelse.

Det kommunale tilsyn vil endvidere kunne behandle spørgsmål om tilsidesættelse af et kommunalbestyrelsesmedlems ret til sagsindsigt, medlemmets ret til indsigt i materiale fra udvalg, som vedkommende ikke er medlem af, og medlemmets ret til aktindsigt efter de almindelige regler i lov om offentlighed i forvaltningen, jf. pkt. 1-3 i besvarelsen af spørgsmål nr. 31.

Hvis der er en særlig klage- eller tilsynsmyndighed, der kan tage stilling til det pågældende spørgsmål, vil det dog ikke være omfattet af det kommunale tilsyns kompetence.

Det kommunale tilsyn varetages af Ankestyrelsen med Social- og Indenrigsministeriet som overordnet tilsynsmyndighed.

Det kommunale tilsyn fører tilsyn med, at bl.a. kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, jf. § 48, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse.

Det kommunale tilsyn er et retligt tilsyn. Tilsynet kan ikke tage stilling til, om kommunernes dispositioner er rimelige eller hensigtsmæssige, eller til spørgsmål om skønsudøvelse, så længe skønnet udøves inden for de rammer, der er fastsat i lovgivningen.

Ankestyrelsen beslutter selv, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag, jf. § 48 a i lov om kommunernes styrelse. Et kommunalbestyrelsesmedlem har således ikke krav på, at Ankestyrelsen behandler medlemmets eventuelle klager over, at en sag i kommunalbestyrelsen efter medlemmets opfattelse ikke har været tilstrækkeligt oplyst, eller at medlemmet ikke har modtaget de oplysninger, medlemmet mener at have ret til.

Social- og Indenrigsministeriet er ikke i almindelighed klageinstans over for Ankestyrelsen som led i det kommunale tilsyn, jf. kapitel VII i lov om kommunernes styrelse. Ministeriet kan af egen drift tage spørgsmål om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser, som Ankestyrelsen har udtalt sig om, op til behandling, når ministeriet skønner, at sagen er af principiel eller generel betydning eller alvorlig karakter. Tilsvarende gælder, hvis Ankestyrelsen har besluttet ikke at tage spørgsmål om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser op til behandling.

4. Om den enkelte kommunalbestyrelses mulighed for at fastsætte retningslinjer eller om muligheden for at have en kommunal praksis, hvorefter det enkelte kommunalbestyrelsesmedlem har videre mulighed for at få tilvejebragt oplysninger eller svar fra forvaltningen end det, der følger af lovgivningen, henvises til pkt. 5 i besvarelsen af spørgsmål nr. 31.

Med venlig hilsen
Astrid Krag